Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (ósma izba)

z dnia 25 czerwca 2026 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (WE) nr 805/2004 – Europejski tytuł egzekucyjny dla roszczeń bezspornych – Artykuł 25 – Dokumenty urzędowe – Dokument, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego – Postępowanie egzekucyjne – Artykuł 21 ust. 2 – Zakaz kontroli pod względem merytorycznym w państwie członkowskim wykonania zaświadczenia – Akt notarialny sporządzony przed wejściem w życie tego rozporządzenia – Naruszenie zakresu stosowania ratione temporis tego rozporządzenia przez właściwe organy państwa członkowskiego wydania

W sprawie C-14/25

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Oberster Gerichtshof (sąd najwyższy, Austria) postanowieniem z dnia 28 lutego 2024 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 15 stycznia 2025 r., w postępowaniu:

Thüringer Aufbaubank

przeciwko

LN,

TRYBUNAŁ (ósma izba),

w składzie: O. Spineanu-Matei (sprawozdawczyni), prezeska izby, N. Piçarra i N. Fenger, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Szpunar,

sekretarz: E. Sartori, administratorka,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 12 listopada 2025 r.,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

– w imieniu Thüringer Aufbaubank – A.F. Gorton, Rechtsanwalt,

– w imieniu rządu niemieckiego – J. Möller, M. Hellmann i A. Sahner, w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: niemiecki.

– w imieniu Komisji Europejskiej – S. Noë, N. Schaeffer oraz F. Wilman, w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 12 lutego 2026 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 21 ust. 2 i art. 25 rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dz.U. 2004, L 143, s. 15).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Thüringer Aufbaubank, spółki z siedzibą w Erfurcie (Niemcy), a LN w przedmiocie wykonania w Austrii dokumentu urzędowego, któremu w Niemczech nadano zaświadczenie europejskiego tytułu urzędowego.

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Motyw 7 rozporządzenia nr 805/2004 mają następujące brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do orzeczeń, ugód sądowych i dokumentów urzędowych w sprawie roszczeń bezspornych oraz decyzji wydanych na skutek zaskarżenia orzeczeń, ugód sądowych i dokumentów urzędowych, poświadczonych jako europejski tytuł egzekucyjny”.

4 Zgodnie z art. 1 tego rozporządzenia, zatytułowanym „Przedmiot”:

„Celem niniejszego rozporządzenia jest utworzenie europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych, aby umożliwić, poprzez ustanowienie minimalnych standardów, swobodny przepływ orzeczeń, ugód sądowych oraz dokumentów urzędowych na obszarze wszystkich państw członkowskich, bez potrzeby wszczynania jakichkolwiek postępowań pośrednich w państwie członkowskim wykonania przed uznaniem i wykonaniem”.

5 Artykuł 3 tego rozporządzenia, zatytułowany „Tytuły egzekucyjne, którym mają być nadane zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego”, stanowi w ust. 1:

„Niniejsze rozporządzenie stosuje się do orzeczeń, ugód sądowych oraz dokumentów urzędowych dotyczących roszczeń bezspornych.

Roszczenie uznaje się za bezsporne, jeżeli:

[…]

d) dłużnik wyraźnie zgodził się co do niego w dokumencie urzędowym”.

6 Zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia, zatytułowanym „Definicje”:

„Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

[…]

2) »roszczenie«: roszczenie o zapłatę konkretnej kwoty pieniężnej, która stała się wymagalna lub dla której termin wymagalności został określony w orzeczeniu, ugodzie sądowej lub dokumencie urzędowym;

[…]”.

7 Zgodnie z art. 5 rozporządzenia nr 805/2004, zatytułowanym „Zniesienie exequatur”:

„Orzeczenie, któremu nadane zostało zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego w państwie członkowskim wydania, jest uznawane i wykonywane w innych państwach członkowskich bez potrzeby stwierdzania wykonalności i bez możliwości sprzeciwienia się jego uznaniu”.

8 Artykuł 10 tego rozporządzenia, zatytułowany „Sprostowanie lub uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego”, ma następujące brzmienie:

„1. Na wniosek złożony do sądu wydania zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego podlega

a) sprostowaniu, gdy na skutek istotnego błędu, istnieje rozbieżność pomiędzy orzeczeniem a zaświadczeniem;

b) uchyleniu, gdy zostało nadane oczywiście bezzasadnie, biorąc pod uwagę wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.

2. Do sprostowania lub uchylenia zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego stosuje się prawo państwa członkowskiego wydania.

[…]”.

9 Artykuł 21 tego rozporządzenia, zatytułowany „Odmowa wykonania”, przewiduje:

„1. Na wniosek dłużnika, sąd właściwy w państwie członkowskim wykonania odmawia wykonania, jeżeli orzeczenie, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, nie da się pogodzić z wcześniejszym orzeczeniem wydanym w jakimkolwiek państwie członkowskim bądź w państwie trzecim, pod warunkiem że:

a) wcześniejsze orzeczenie zostało wydane w odniesieniu do tego samego przedmiotu sporu i dotyczyło tych samych stron; i

b) wcześniejsze orzeczenie zostało wydane w państwie członkowskim wykonania lub spełnia warunki konieczne dla jego uznania w państwie członkowskim wykonania; i

c) niemożność pogodzenia orzeczeń nie była i nie mogła być podniesiona w formie zarzutu w postępowaniu sądowym w państwie członkowskim wydania.

2. W żadnych okolicznościach orzeczenie lub nadanie mu zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego nie mogą być przedmiotem kontroli pod względem merytorycznym w państwie członkowskim wykonania”.

10 Artykuł 23 tego rozporządzenia, zatytułowany „Zawieszenie lub ograniczenie wykonania”, stanowi:

„Jeżeli dłużnik:

– zaskarżył orzeczenie, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, w tym wniosek o kontrolę w rozumieniu art. 19, lub

– złożył wniosek o sprostowanie lub cofnięcie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego zgodnie z art. 10,

właściwy sąd lub organ w państwie członkowskim wykonania może na wniosek dłużnika:

a) ograniczyć postępowanie egzekucyjne do środków zabezpieczających; lub

b) uzależnić wykonanie od złożenia takiego zabezpieczenia, jakie określi; lub

c) w wyjątkowych okolicznościach zawiesić postępowanie egzekucyjne”.

11 Zgodnie z art. 25 rozporządzenia nr 805/2004, zatytułowanym „Dokumenty urzędowe”:

„1. Dokumentowi urzędowemu dotyczącemu roszczenia w rozumieniu art. 4 ust. 2, który podlega wykonaniu w jednym państwie członkowskim, na wniosek złożony do organu wyznaczonego przez państwo członkowskie wydania, nadaje się zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, przy użyciu standardowego formularza przedstawionego w załączniku III.

2. Dokument urzędowy, któremu w państwie członkowskim wydania nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, podlega wykonaniu w innych państwach członkowskich bez potrzeby stwierdzenia wykonalności i bez możliwości sprzeciwienia się wykonalności.

3. Przepisy rozdziału II, z wyłączeniem art. 5, 6 ust. 1 i art. 9 ust. 1 oraz rozdziału IV, z wyłączeniem art. 21 ust. 1 i art. 22, stosuje się odpowiednio”.

12 Artykuł 26 tego rozporządzenia, zatytułowany „Przepis przejściowy”, stanowi:

„Niniejsze rozporządzenie stosuje się wyłącznie do orzeczeń wydanych, ugód sądowych zatwierdzonych lub zawartych oraz dokumentów formalnie sporządzonych lub zarejestrowanych jako dokumenty urzędowe po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia”.

13 Zgodnie z art. 33 owego rozporządzenia, zatytułowanym „Wejście w życie”:

„Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 21 października 2005 r., z wyłączeniem art. 30, 31 i 32, które stosuje się od dnia 21 stycznia 2005 r.”.

Prawo austriackie

14 Paragraf 54b Exekutionsordnung (kodeksu postępowania egzekucyjnego) stanowi, że egzekucja przymusowa jest dopuszczalna w postępowaniu uproszczonym, jeżeli wnioskodawca opiera się na austriackim tytule egzekucyjnym, na zagranicznym tytule egzekucyjnym, który jest z nim zrównany, w szczególności na podstawie aktu prawa Unii, lub na zagranicznym tytule egzekucyjnym, który był przedmiotem procedury exequatur.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

15 W dniu 14 lutego 2022 r. Thüringer Aufbaubank wystąpiła do Bezirksgericht Judenburg (sądu rejonowego w Judenburgu, Austria) z wnioskiem o wszczęcie wobec LN egzekucji wierzytelności w wysokości 25 000 EUR, powiększonej o odsetki, na podstawie aktu notarialnego który został sporządzony w Niemczech w dniu 28 maja 1999 r. i stał się wykonalny w dniu 1 czerwca 1999 r., dotyczącego ustanowienia zabezpieczenia na nieruchomości na całkowitą kwotę 6 488 600 DEM (marek niemieckich, około 3 317 568 EUR).

16 Na poparcie wniosku Thüringer Aufbaubank przedstawiła ów akt notarialny oraz zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego wydane w dniu 19 stycznia 2021 r. przez właściwe organy niemieckie przy użyciu formularza zawartego w załączniku III do rozporządzenia nr 805/2004.

17 W dniu 24 marca 2022 r. LN wniósł sprzeciw wobec orzeczenia, którym zezwolono na żądaną egzekucję.

18 Postanowieniem z tego samego dnia Bezirksgericht Judenburg (sąd rejonowy w Judenburgu) oddalił sprzeciw i orzekł, że uproszczona procedura egzekucyjna przewidziana w § 54b kodeksu postępowania egzekucyjnego ma zastosowanie.

19 Landesgericht Leoben (sąd krajowy w Leoben, Austria), do którego LN wniósł odwołanie od tego postanowienia, zmienił je oraz nakazał zawieszenie wykonania i uchylenie już dokonanych czynności.

20 Sąd ten uznał, że akt notarialny sporządzony w Niemczech w 1999 r. nie jest objęty zakresem stosowania ratione temporis rozporządzenia nr 805/2004, ponieważ rozporządzenie to ma zastosowanie wyłącznie do dokumentów urzędowych sporządzonych lub zarejestrowanych po jego wejściu w życie, czyli po dniu 21 stycznia 2005 r. W konsekwencji uznanie i wykonanie w Austrii tego aktu notarialnego sporządzonego w Niemczech podlegają jego zdaniem nie wspomnianemu rozporządzeniu, lecz Konwencji o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisanej w Brukseli w dniu 27 września 1968 r. (Dz.U. 1972, L 299, s. 32) i procedurze udzielenia exequatur.

21 Zdaniem tego sądu wydanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego przez organy niemieckie nie może stanąć na przeszkodzie, w państwie członkowskim wykonania, kontroli tego zaświadczenia w wypadku oczywistego naruszenia zakresu stosowania ratione temporis rozporządzenia nr 805/2004.

22 Thüringer Aufbaubank wniosła skargę rewizyjną na to orzeczenie do Oberster Gerichtshof (sądu najwyższego, Austria), który jest sądem odsyłającym.

23 Na potrzeby wydania orzeczenia w przedmiocie tej skargi sąd ten zastanawia się w istocie nad kwestią, czy sądy lub właściwe organy państwa członkowskiego wykonania mogą badać sposób, w jaki właściwe sądy lub organy państwa członkowskiego wydania ustaliły możliwość zastosowania ratione temporis rozporządzenia nr 805/2004 przy wydawaniu europejskiego tytułu egzekucyjnego.

24 W tym względzie wspomniany sąd wyjaśnia, że z systematyki tego rozporządzenia wynika, iż nadanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego powinno być weryfikowane wyłącznie w państwie członkowskim wydania, przy czym nie powoduje to deficytu ochrony prawnej dłużnika, ponieważ ewentualne błędy przy wydawaniu takiego zaświadczenia mogą być przez niego zaskarżone w tym państwie.

25 Sąd odsyłający wskazuje jednak na nurt w krajowej doktrynie, który krytykuje niemożność zweryfikowania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego w państwie członkowskim wykonania i zgodnie z którym powinno być dopuszczalne stwierdzenie w tym państwie oczywistego naruszenia zakresu stosowania tego rozporządzenia ratione materiae lub ratione temporis. Artykułu 21 ust. 2 tego rozporządzenia nie można zatem interpretować w ten sposób, że zakazuje on takiej weryfikacji.

26 Zdaniem tego sądu akt notarialny, którego dotyczy postępowanie główne, sporządzony w dniu 28 maja 1999 r. przez niemieckiego notariusza, nie jest objęty zakresem stosowania ratione temporis rozporządzenia nr 805/2004, które – jak wynika z jego art. 26 – obejmuje dokumenty urzędowe sporządzone po wejściu w życie tego rozporządzenia, czyli w dniu 21 stycznia 2005 r. Wspomniany sąd zauważa, że decydującym kryterium dla ustalenia, czy dokument urzędowy jest objęty zakresem stosowania ratione temporis wspomnianego rozporządzenia, jest data jego zredagowania lub rejestracji, a nie data wydania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego.

27 W tych okolicznościach Oberster Gerichtshof (sąd najwyższy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy wykładni art. 21 ust. 2 [rozporządzenia nr 805/2004] w związku z [jego] art. 25 należy dokonywać w ten sposób, że zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego nadane wykonalnemu dokumentowi urzędowemu (w tym wypadku wykonalnemu aktowi notarialnemu sporządzonemu przez niemieckiego notariusza) przez właściwy organ w państwie członkowskim wydania – przy użyciu standardowego formularza przedstawionego w załączniku III [do tego] rozporządzenia – nie może być przedmiotem kontroli w państwie członkowskim wykonania również wówczas, jeżeli, biorąc pod uwagę datę sporządzenia dokumentu urzędowego, jest oczywiste, że naruszono czasowy zakres stosowania [tego] rozporządzenia?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

28 Poprzez pytanie prejudycjalne sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 21 ust. 2 rozporządzenia nr 805/2004 w związku z jego art. 25 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie kontroli pod względem merytorycznym, w państwie członkowskim wykonania, nadania wykonalnemu dokumentowi urzędowemu, przez właściwy organ państwa członkowskiego wydania, zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, nawet jeśli dokument ten nie został sporządzony lub zarejestrowany po dniu wejścia w życie tego rozporządzenia, z naruszeniem jego art. 26.

29 Na wstępie należy zauważyć, że rozporządzenie nr 805/2004 ma na celu, jak wynika z jego art. 1, zapewnienie, poprzez utworzenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, swobodnego przepływu orzeczeń, ugód sądowych i dokumentów urzędowych dotyczących roszczeń bezspornych.

30 Następnie należy uściślić, że zgodnie z art. 26 rozporządzenia nr 805/2004 ma ono zastosowanie wyłącznie do dokumentów urzędowych sporządzonych lub zarejestrowanych po jego wejściu w życie, czyli po dniu 21 stycznia 2005 r. Niemniej jednak, jak wynika z art. 33 akapit drugi tego rozporządzenia, z wyjątkiem niektórych przepisów, które nie mają znaczenia dla niniejszej sprawy, data stosowania tego rozporządzenia została ustalona na dzień 21 października 2005 r.

31 Wynika z tego, że – z wyjątkiem owych przepisów – to od tej ostatniej daty sądy i organy państw członkowskich są zobowiązane do stosowania rozporządzenia nr 805/2004, w tym ustanowionego w nim podziału jurysdykcji między sądami i organami państwa członkowskiego wydania i państwa członkowskiego wykonania. Dokumentom urzędowym sporządzonym lub zarejestrowanym po dniu 21 stycznia 2005 r. zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego mogło zatem zostać nadane dopiero od dnia 21 października 2005 r., przy czym kryterium pozwalającym na ustalenie, czy dokument urzędowy jest objęty zakresem stosowania ratione temporis tego rozporządzenia, nie jest data nadania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, lecz data sporządzenia dokumentu lub jego rejestracji.

32 Należy jeszcze zauważyć, że z łącznej lektury art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia wynika, iż roszczenie, zdefiniowane jako roszczenie o zapłatę konkretnej kwoty pieniężnej, która stała się wymagalna lub dla której termin wymagalności został określony w dokumencie urzędowym, uznaje się za bezsporne, jeżeli dłużnik wyraźnie uznał je w tym dokumencie.

33 Dokumentowi urzędowemu dotyczącemu takiego roszczenia wykonalnego w państwie członkowskim nadaje się, zgodnie z art. 25 ust. 1 tego rozporządzenia, zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego na wniosek skierowany do organu wyznaczonego przez państwo członkowskie wydania, przy użyciu standardowego formularza zawartego w załączniku III do rozporządzenia nr 805/2004.

34 Zgodnie z art. 25 ust. 3 tego rozporządzenia jego rozdział IV, poświęcony wykonaniu, stosuje się odpowiednio do dokumentów urzędowych, z wyjątkiem art. 21 ust. 1, dotyczącego odmowy wykonania w przypadku niemożności pogodzenia z wcześniejszym orzeczeniem, oraz z wyjątkiem art. 22, dotyczącego umów z państwami trzecimi.

35 Wynika stąd, że art. 21 ust. 2 rozporządzenia nr 805/2004, o którego wykładnię wnosi sąd odsyłający, ma zastosowanie do wykonania dokumentu urzędowego dotyczącego roszczenia bezspornego, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego.

36 Wreszcie należy zauważyć, że – jak podnieśli rzecznik generalny w pkt 56 opinii i Komisja Europejska na rozprawie przed Trybunałem – art. 26 rozporządzenia nr 805/2004 ustanawia warunek nadania dokumentowi urzędowemu zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, ponieważ tenże art. 26 uzależnia to nadanie zaświadczenia od warunku, by dokument ten został sporządzony lub zarejestrowany po dniu 21 stycznia 2005 r. Kontrola przestrzegania tego warunku w odniesieniu do danego aktu wymaga dokonania kwalifikacji prawnej przez sąd lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia.

37 W świetle tych uwag wstępnych do celów wykładni art. 21 ust. 2 rozporządzenia nr 805/2004 w związku z art. 25 tego rozporządzenia należy, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, uwzględnić nie tylko jego brzmienie, lecz także kontekst, w jaki się on wpisuje, oraz cele realizowane przez akt, którego jest częścią (zob. wyroki: z dnia 17 listopada 1983 r., Merck, 292/82, EU:C:1983:335, pkt 12; z dnia 27 listopada 2025 r., Manuel Costa Filhos, C-643/24, EU:C:2025:923, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo).

38 W pierwszej kolejności, co się tyczy wykładni literalnej tych przepisów, należy zauważyć, że brzmienie art. 21 ust. 2 rozporządzenia nr 805/2004 różni się w zależności od wersji językowych.

39 Zgodnie z francuską wersją językową tego art. 21 ust. 2 dokument urzędowy lub nadanie mu zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego „w żadnych okolicznościach” nie mogą być przedmiotem „kontroli pod względem merytorycznym” w państwie członkowskim wykonania.

40 Wyrażenie „w żadnych okolicznościach”, które odzwierciedla bezwzględny charakter zakazu, zostało użyte w kilku innych wersjach językowych, w szczególności w wersjach językowych: bułgarskiej („pri nikakvi obstoyatelstva”), hiszpańskiej („en ningún caso”), duńskiej („under ingen omstændigheder”), greckiej („se kamía períptosi”), angielskiej („under no circumstances”), chorwackiej („ni pod kojim uvjetima”), włoskiej („in nessun caso”), portugalskiej („em caso algumgheder”) czy rumuńskiej („în niciun caz”).

41 Jednakże wyrażenie to nie zostało użyte w innych wersjach językowych, mianowicie w językach niemieckim („Weder die Entscheidung noch ihre Bestätigung als Europäischer Vollstreckungstitel dürfen im Vollstreckungsmitgliedstaat in der Sache selbst nachgeprüft werden.” – Ani orzeczenie, ani nadanie mu zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego nie mogą być przedmiotem kontroli pod względem merytorycznym w państwie członkowskim wykonania.) i szwedzkiej („Domen eller intyget om europeisk exekutionstitel får aldrig omprövas i sak i verkställighetsmedlemsstaten.” – Orzeczenie lub zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego nie mogą nigdy być przedmiotem kontroli pod względem merytorycznym w państwie członkowskim wykonania.”). Wersje te zawierają różne sformułowania, które odnoszą się albo do tej samej idei całkowitego zakazu kontroli pod względem merytorycznym poprzez użycie przysłówka „nigdy”, jak w wersji szwedzkiej, albo do zakazu wyrażonego w sposób mniej kategoryczny poprzez użycie wyłączającego spójnika współrzędności „ani” i czasownika „móc” w formie przeczącej, jak w wersji niemieckiej.

42 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału sformułowania użytego w jednej z wersji językowych przepisu prawa Unii nie można traktować jako jedynej podstawy wykładni tego przepisu lub przyznawać mu w tym zakresie pierwszeństwa względem innych wersji językowych. Konieczność jednolitej wykładni i jednolitego stosowania każdego przepisu prawa Unii wyklucza jego rozpatrywanie w jednej, w oderwaniu od innych, wersji językowej i wymaga interpretowania go z uwzględnieniem ogólnej systematyki i celu regulacji, której część przepis ten stanowi (zob. podobnie postanowienie z dnia 12 listopada 1969 r., Stauder, 29/69, EU:C:1969:57, pkt 2, 3; wyrok z dnia 29 stycznia 2026 r., Meliá Hotels International, C-286/24, EU:C:2026:49, pkt 31).

43 Co się tyczy wyrażenia „kontrola pod względem merytorycznym”, z orzecznictwa Trybunału wynika, że jej zakaz oznacza brak możliwości kontroli prawidłowości oceny prawnej lub oceny stanu faktycznego dokonanej przez sądy lub właściwe organy państwa członkowskiego wydania (zob. podobnie wyrok z dnia 4 października 2024 r., Real Madrid Club de Fútbol, C-633/22, EU:C:2024:843, pkt 36 i przytoczone tam orzecznictwo).

44 W drugiej kolejności, co się tyczy kontekstu, w jaki wpisuje się art. 21 ust. 2 rozporządzenia nr 805/2004 w związku z jego art. 25, należy przypomnieć, że systematyka tego rozporządzenia opiera się na wyraźnym podziale kompetencji pomiędzy z jednej strony sądy i właściwe organy państwa członkowskiego wydania a z drugiej strony sądy i właściwe organy państwa członkowskiego wykonania, który to podział wynika z faktu, że ustalenie roszczenia i europejski tytuł egzekucyjny, który je stwierdza, podlegają prawu państwa członkowskiego wydania, podczas gdy postępowanie egzekucyjne podlega prawu państwa członkowskiego wykonania (zob. podobnie wyrok z dnia 16 lutego 2023 r., Lufthansa Technik AERO Alzey, C-393/21, EU:C:2023:104, pkt 38).

45 Co się tyczy postępowania egzekucyjnego dotyczącego dokumentu urzędowego, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, art. 25 ust. 2 rozporządzenia nr 805/2004 przewiduje, że taki dokument podlega wykonaniu w państwach członkowskich bez potrzeby stwierdzenia wykonalności i bez możliwości sprzeciwienia się wykonalności.

46 Jak wynika z zawartego w art. 25 ust. 3 tego rozporządzenia odesłania do jego rozdziału IV, dotyczącego wykonania, sądy lub właściwe organy państwa członkowskiego wykonania, do których wpłynął wniosek o wykonanie dokumentu urzędowego, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, są uprawnione jedynie do ograniczenia lub zawieszenia wykonania na podstawie art. 23 tego rozporządzenia, w szczególności gdy dłużnik złożył w państwie członkowskim wydania wniosek o sprostowanie lub uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego zgodnie z art. 10 rozporządzenia nr 805/2004, mającym zastosowanie do dokumentów urzędowych.

47 W szczególności z art. 10 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia wynika, że zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego może zostać uchylone, jeżeli w świetle wymogów przewidzianych w tym rozporządzeniu zostało ono nadane oczywiście bezzasadnie przez sąd lub właściwy organ państwa członkowskiego wydania.

48 Owa możliwość złożenia wniosku o sprostowanie lub uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego w państwie członkowskim wydania gwarantuje, że przewidziane w rozporządzeniu nr 805/2004 zniesienie kontroli w państwie członkowskim wykonania nie nastąpi bez zapewnienia gwarancji przestrzegania prawa do obrony (zob. podobnie wyrok z dnia 27 listopada 2025 r., Manuel Costa Filhos, C-643/24, EU:C:2025:923, pkt 50).

49 W tym względzie należy zauważyć, że – jak wyjaśniono w pkt 30 i 31 niniejszego wyroku – nadanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dokumentowi urzędowemu sporządzonemu lub zarejestrowanemu przed dniem wejścia w życie rozporządzenia nr 805/2004 narusza jego zakres stosowania ratione temporis, który stanowi jedną z przesłanek stosowania tego rozporządzenia. Takie zaświadczenie jest zatem wydane bezzasadnie w rozumieniu art. 10 ust. 1 lit. b) owego rozporządzenia.

50 Jednakże w świetle przypomnianego w pkt 44 niniejszego wyroku podziału kompetencji między sądy lub właściwe organy państwa członkowskiego wykonania a sądy lub właściwe organy państwa członkowskiego wydania, na którym to podziale opiera się rozporządzenie nr 805/2004, wyłącznie do tych ostatnich należy przeprowadzenie kontroli prawidłowości oceny prawnej lub oceny stanu faktycznego, które stanowiły podstawę nadania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dokumentowi urzędowemu, oraz, w stosownym przypadku, uchylenie zaświadczenia wydanego bezzasadnie.

51 Z powyższego wynika, że sąd państwa członkowskiego wykonania nie może przeprowadzić kontroli pod względem merytorycznym nadania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dokumentowi urzędowemu, nawet jeśli dokument ten nie został sporządzony lub zarejestrowany po dniu wejścia w życie rozporządzenia nr 805/2004, z naruszeniem art. 26 tego rozporządzenia.

52 Jak wyjaśniono w pkt 46 niniejszego wyroku, sąd ten jest jednak uprawniony do zawieszenia lub ograniczenia wykonania, jeżeli spełnione są przesłanki przewidziane w art. 23 tego rozporządzenia i w świetle konkretnych okoliczności danej sprawy.

53 W szczególności zgodnie z art. 23 lit. c) wspomnianego rozporządzenia, jeżeli dłużnik złożył w państwie członkowskim wydania wniosek o uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego ze względu na to, że zostało ono wydane z naruszeniem art. 26 rozporządzenia nr 805/2004, sąd ten może, na wniosek tego dłużnika i w wyjątkowych okolicznościach, których istnienie dłużnik powinien wykazać, zawiesić postępowanie egzekucyjne.

54 W trzeciej kolejności, wykładnia art. 21 ust. 2 rozporządzenia nr 805/2004 w związku z art. 25 tego rozporządzenia, która wynika z brzmienia i kontekstu, w jaki wpisuje się ten pierwszy przepis, odpowiada celowi realizowanemu przez to rozporządzenie. Cel ten polega, z poszanowaniem wzajemnego zaufania do sprawowania wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich, na którym opiera się podział kompetencji między z jednej strony sądami i organami państwa członkowskiego wydania a z drugiej strony sądami i organami państwa członkowskiego wykonania, na zapewnieniu swobodnego przepływu między innymi dokumentów urzędowych dotyczących roszczeń bezspornych oraz na przyspieszeniu i uproszczeniu ich wykonania poprzez zniesienie postępowania zmierzającego do stwierdzenia wykonalności tych orzeczeń, przy jednoczesnym zapewnieniu przestrzegania prawa do obrony (zob. podobnie wyrok z dnia 27 listopada 2025 r., Manuel Costa Filhos, C-643/24, EU:C:2025:923, pkt 53).

55 W tym względzie, jak zauważył w istocie rzecznik generalny w pkt 72 opinii, przyznanie, że kontrola przestrzegania art. 26 rozporządzenia nr 805/2004 przez właściwe organy państwa członkowskiego wydania, gdy nadają one dokumentowi urzędowemu zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, może mieć miejsce w państwie członkowskim wykonania, byłoby sprzeczne z tym celem i prowadziłoby do umożliwienia kontroli tego zaświadczenia pod względem merytorycznym w tym ostatnim państwie pomimo wyraźnego zakazu przewidzianego w tym rozporządzeniu.

56 W niniejszej sprawie z postanowienia odsyłającego wynika, że rozpatrywany w postępowaniu głównym dokument urzędowy został sporządzony przez niemieckiego notariusza w dniu 28 maja 1999 r. Dokument ten stał się wykonalny w Niemczech w dniu 1 czerwca 1999 r., czyli przed wejściem w życie rozporządzenia nr 805/2004. W dniu 19 stycznia 2021 r. wspomnianemu dokumentowi nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego na podstawie tego rozporządzenia. Jak wynika z pkt 49 niniejszego wyroku, takie nadanie zaświadczenia narusza zakres stosowania ratione temporis wspomnianego rozporządzenia, a zatem zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego można uznać za wydane bezzasadnie.

57 W celu stwierdzenia takiego naruszenia strona pozwana w postępowaniu egzekucyjnym ma możliwość, w kontekście poszanowania prawa do obrony, zwrócenia się do właściwych organów państwa członkowskiego wydania z wnioskiem o uchylenie tego zaświadczenia zgodnie z art. 10

ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 805/2004, a w stosownym przypadku do sądu państwa członkowskiego wykonania, z wnioskiem o zawieszenie wykonania na podstawie art. 23 lit. c) tego rozporządzenia, jeżeli spełnione są przesłanki przewidziane w tym ostatnim przepisie.

58 W świetle powyższych rozważań na przedłożone pytanie należy udzielić następującej odpowiedzi: art. 21 ust. 2 rozporządzenia nr 805/2004 w związku z jego art. 25 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie kontroli pod względem merytorycznym, w państwie członkowskim wykonania, nadania wykonalnemu dokumentowi urzędowemu, przez właściwy organ państwa członkowskiego wydania, zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, nawet jeśli dokument ten nie został sporządzony lub zarejestrowany po dniu wejścia w życie tego rozporządzenia, z naruszeniem jego art. 26.

W przedmiocie kosztów

59 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (ósma izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 21 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych w związku z art. 25 tego rozporządzenia

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie kontroli pod względem merytorycznym, w państwie członkowskim wykonania, nadania wykonalnemu dokumentowi urzędowemu, przez właściwy organ państwa członkowskiego wydania, zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, nawet jeśli dokument ten nie został sporządzony lub zarejestrowany po dniu wejścia w życie tego rozporządzenia, z naruszeniem jego art. 26.

Podpisy